

Misiunea lui Dumnezeu pentru noi (I)

De memorat: Geneza 3:9.

„Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?”

Sabat după-amiază

Dumnezeu stă la originea și scopul misiunii. Aceasta nu a început prin chemarea lui Avram (Geneza 12:1-4) sau cu exodul (Exodul 12:31-42). Nu a început nici cu venirea lui Isus Hristos pe pământ (Matei 1:18-25) sau cu călătoriile misionare ale lui Pavel (Faptele 13:4 – 14:26). Această misiune a început când Dumnezeu Însuși a creat universul și mai apoi omenirea (Geneza 1:26,27).

În Scripturi vedem un Dumnezeu care Se îndreaptă spre copiii Săi și Își dorește să fie cu ei. De la bun început El stabilește o relație cu Adam și cu Eva. Chiar și după intrarea păcatului în lume, El Își continuă misiunea, dar acum aceasta este aceea de a-Și reface relația cu omenirea. În final, misiunea lui Dumnezeu va fi îndeplinită (Apocalipsa 21; 22), lucru care ar trebui să ne motiveze în lucrarea de proclamare a Evangheliei veșnice înaintea lumii (Apocalipsa 14:6,7).

Prin urmare, baza oricărui efort misionar trebuie să aibă în centru o relație cu Creatorul și o înțelegere corespunzătoare asupra naturii și caracterului Său misionar. Însă, înainte să înțelegem misiunea lui Dumnezeu, este esențial să Îl înțelegem mai bine pe Dumnezeul misiunii.

Duminică, 1 octombrie

Dumnezeul care relaționează cu noi

Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea Lui. El ne-a dat o lume desăvârșită, iar scopul Lui era ca noi să trăim într-o legătură desăvârșită cu El, o relație care să aibă în centru cel mai de preț atribut al Său: iubirea. Dar, pentru ca iubirea să fie reală, Dumnezeu ne-a dat un alt dar prețios: liberul-arbitru – libertatea de a alege ce cale să urmăm. Desigur, Dumnezeu le-a oferit lui Adam și Evei indicații clare cu privire la pericolele și consecințele mortale ale neascultării (Geneza 2:16,17). Satana, în schimb, a amăgit-o pe Eva spunându-i că poate mânca din fructul pomului cunoștinței binelui și răului, fără rezultate negative. Mai mult chiar, el a pretins că ea și Adam aveau să fie „ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul” (Geneza 3:5). Din nefericire, Eva a ales să

mănânce și i-a dat fructul și lui Adam, care a făcut aceeași alegere. Creația desăvârșită a fost atunci pătată de păcat.

Acel moment a schimbat planul original al lui Dumnezeu pentru planeta recent creată, Pământ. Misiunea de salvare, care fusese gândită „înainte de întemeierea lumii” (Efeseni 1:4), intra acum într-o nouă etapă.

Întrebarea 1: Citește Geneza 3:9-15. Cum a reacționat Dumnezeu după ce Adam și Eva au căzut în păcat? De ce acea declarație este atât de importantă din punct de vedere teologic și în zilele noastre?

Geneza 3:9-15

9. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?”
10. El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină; și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.”
11. Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?”
12. Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.”
13. Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.”
14. Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale să te târăști pe pânțe și să mănânci țărână.
15. Vrajmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Bineînțeles că Dumnezeu știa exact unde se aflau. Stăpâniți de frică, Adam și Eva aveau nevoie să își dea seama singuri ce se întâmpla. Dar în același timp trebuiau trași la răspundere pentru a înțelege consecințele îngrozitoare ale păcatului lor. Totodată, Satana trebuia să fie învins. Din aceste motive, Dumnezeu a început atunci să le prezinte misiunea Sa: planul de răscumpărare (vezi Geneza 3:14,15) – singura speranță de împăcare a lumii cu Sine (vezi 2 Corinteni 5:19).

Trebuie să acordăm însă o atenție deosebită faptului că, înainte de confruntare și de făgăduința împăcării, Dumnezeu a venit să caute ființele umane căzute. În ciuda situației aparent fără speranță, Dumnezeu abordează, de fapt, două elemente în întrebarea adresată lui Adam: starea noastră căzută și natura Lui misionară. Noi suntem pierduți și avem o disperată nevoie de salvare. El este Cel care ne găsește, hotărât să ne salveze și să fie cu noi.

*De-a lungul istoriei, Dumnezeu continuă să întrebe: „Unde ești?”
Ce înseamnă în experiența ta personală lucrul acesta și ce răspuns
l-ai oferit?*

Dumnezeul căruia Îi este dor de noi

Întrebarea 2: Citește Geneza 17:6,7; Geneza 26:3 și Geneza 28:15.

Ce promisiune concretă le-a făcut Dumnezeu lui Avraam și urmașilor săi?

Geneza 17:6

Te voi înmulți nespun de mult; voi face din tine neamuri întregi; și din tine vor ieși împărați.

Geneza 26:3

Locuiește ca străin în țara aceasta; Eu voi fi cu tine și te voi binecuvânta; căci toate ținuturile acestea ți le voi da ție și seminței tale și voi ține jurământul pe care l-am făcut tatălui tău, Avraam.”

Geneza 28:15

Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun.”

Pe tot cuprinsul Vechiului Testament, Dumnezeu continuă să acționeze conform naturii Lui misionare pentru a-Și atinge scopurile. De exemplu, după potop oamenii de la Babel au decis să se adune într-un loc pentru a construi o cetate și un turn care să ajungă la cer. Dumnezeu a intervenit și le-a încurcat limba, cu scopul de a-i împrăștia în toată lumea (Geneza 11:1-9). Apoi Și-a extins misiunea chemându-l pe Avram (care ulterior a devenit Avraam) să fie un canal al binecuvântărilor Sale pentru întreaga lume (Geneza 12:1-3). Dumnezeu le-a făcut lui Avraam și urmașilor săi multiple făgăduințe, însă una se ridică deasupra tuturor. De câteva ori, Dumnezeu a promis: „Eu voi fi Dumnezeul tău”; „Eu voi fi Dumnezeul lor”; „Eu voi fi cu tine”; „Eu sunt cu tine” (Geneza 17:7,8; 26:3; 28:15).

Istoria continuă, Iosif ajunge în Egipt, dar ca instrument de salvare al poporului Său. La fiecare pas al experienței lui Iosif – chiar și în cele mai dificile momente ale vieții sale – Biblia afirmă că „Domnul a fost cu Iosif” (Geneza 39:2,21,23). Câteva generații mai târziu, ca împlinire a promisiunii Sale, Dumnezeu l-a trimis pe Moise la faraon ca eliberator al poporului Său din robia egipteană. În timpul misiunii lui Moise, Dumnezeu i-a spus: „Eu voi fi negreșit cu tine” (Exodul 3:12). Din nou și din nou, Iahve Și-a confirmat dorința profundă de a fi cu poporul Său.

Citește Exodul 29:43,45. Care era unul dintre scopurile principale ale sanctuarului din Vechiul Testament?

Exodul 29:43,45

43. Acolo Mă voi întâlni cu copiii lui Israel, și locul acela va fi sfințit de slava Mea.

45. Eu voi locui în mijlocul copiilor lui Israel și voi fi Dumnezeu lor.

Dumnezeu a decis să fie cu copiii Săi într-un mod diferit. El i-a confirmat lui Moise dorința Lui de a locui în mijlocul copiilor lui Israel în ansamblul tabernaculului și de a institui un sistem precis și strict orientat care avea să facă trimitere la instrumentul suprem al misiunii divine: Isus Hristos. „Jertfele și sistemul iudaic al preoției au fost instituite pentru a reprezenta moartea și lucrarea lui Hristos de mijlocire. Toate acele ceremonii nu aveau nicio semnificație și niciun merit dacă nu erau raportate la Hristos” (Ellen G. White, în *The Advent Review and Herald of the Sabbath*, 17 decembrie 1872).

| Care sunt modurile în care simți prezența lui Dumnezeu în viața ta?

Marți, 3 octombrie

Dumnezeu care S-a făcut una cu noi

Vechiul Testament prezintă modul în care Creatorul a început să implementeze un plan printr-un popor care trebuia să reprezinte în lume natura și scopul Lui. Tot ceea ce a făcut Dumnezeu a fost în concordanță cu strategia Lui misionară. Prin profetul Isaia, Dumnezeu a spus: „Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: «Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea»” (Isaia 46:9,10). În Noul Testament însă, dorința lui Dumnezeu de a fi cu omenirea capătă o nouă dimensiune. Prin întruparea lui Hristos, ceea ce era doar o făgăduință în grădina Edenului (Geneza 3:15) devine realitate.

Întrebarea 3: Citește în Matei 1:18-23 despre vestirea nașterii lui Isus. Care sunt lucrurile esențiale despre misiunea lui Dumnezeu prezentate în acest pasaj?

Matei 1:18-23

18. Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

19. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

20. Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.
21. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”
22. Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice:
23. „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tâlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.”

„Dumnezeu este cu noi.” Emanuel. Dumnezeu locuise în mijlocul poporului Său prin intermediul sanctuarului, iar acum locuia cu oamenii prin intermediul persoanei fizice a lui Isus din Nazaret. Fără îndoială, prin nașterea lui Isus, Dumnezeu Și-a prezentat în moduri concrete dorința Lui continuă de a fi cu noi în natură și misiune: Fiul lui Dumnezeu era pe deplin uman și pe deplin divin și El este Cel care a afirmat: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6).

Întrebarea 4: Citește Ioan 1:14-18. Ce poți afla din întruparea lui Hristos cu privire la misiunea lui Dumnezeu pentru noi?

Ioan 1:14-18

14. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl. –
15. Ioan a mărturisit despre El, când a strigat: „El este Acela despre care ziceam eu: „Cel ce vine după mine este înaintea mea, pentru că era înainte de mine”. –
16. Și noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har;
17. căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.
18. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”

Dumnezeu Și-a continuat misiunea, apoi, prin Isus Hristos, a fost prezent în trup în mijlocul copiilor Săi. „[Singurul] născut din Tatăl”, „plin de har și de adevăr” (Ioan 1:14), a împlinit profețiile Vechiului Testament și, în concordanță cu planul divin, a devenit una cu noi, Dumnezeu în trup uman. Dumnezeul misiunii continua să Își împlinească planul.

Gândește-te ce înseamnă faptul că dragostea lui Dumnezeu pentru noi este atât de mare încât El a venit la noi în natura noastră umană. Cum ar trebui să răspundem la această iubire, mai ales în ce privește misiunea pentru alții?

Dumnezeul care continuă să fie cu noi

Viața și lucrarea lui Isus au constituit revelația supremă din partea lui Dumnezeu. În aproximativ trei ani, Dumnezeu a reușit să ne dezvăluie mai multe despre Persoana Lui și despre misiunea Lui decât reușise prin oricare altă metodă din generațiile anterioare. Hristos a fost cu desăvârșire „chipul Dumnezeului celui nevăzut”, Cel în care „Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască [...], făcând pace prin sângele crucii Lui” (Coloseni 1:15,19,20). Prin Hristos, natura misionară a lui Dumnezeu s-a făcut pe deplin cunoscută. Isus Însuși Și-a prezentat misiunea, spunând: „Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19:10).

Întrebarea 5: Citește Ioan 3:16 și meditează adânc asupra acestui verset. Cum observi aici interacțiunea dintre iubirea și misiunea lui Dumnezeu?

Ioan 3:16

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Spre sfârșitul lucrării Sale, când Isus a intrat în ultima săptămână din viața Lui, soarta finală a omenirii era în joc. Evenimentele care au avut loc în acele zile au legat așteptările din trecut cu speranța pentru viitor. În timpul sărbătorii Paștelui – care făcea trimitere la eliberarea de asuprirea egipteană – Isus Hristos, Dumnezeul întrupat, Și-a dat viața pentru a ne elibera din robia păcatului. Apostolul Pavel a scris: „El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21).

Întrebarea 6: Citește Matei 28:18-20. Ce făgăduință găsim în Marea Trimitere? Ce siguranță ne dă ea atunci când ne implicăm în misiunea lui Dumnezeu?

Matei 28:18-20

18. Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.
19. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.
20. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Amin.

Moartea lui Hristos era parte a procesului de împăcare, nu sfârșitul acestuia. Prin învierea Lui, Isus a cucerit moartea și a primit „toată puterea [...] în cer și pe pământ”. Pe baza acestei realități, El și-a trimis apoi toți

urmașii să facă ucenici pretutindeni în lume, cu o incredibilă promisiune: „*Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Matei 28:20, subl. ad.).

Cum ai văzut promisiunea lui Isus de a fi cu noi „în toate zilele” împlinindu-se în viața ta atunci când te-ai implicat în acțiuni dezinteresate pentru alții?

Joi, 5 octombrie

Dumnezeu care Se va întoarce după noi

Întrebarea 7: Citește Ioan 14:1-3. Ce satisfacții spirituale găsești aici în legătură cu sfârșitul timpului?

Ioan 14:1-3

1. Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.
2. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
3. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

Una dintre cele mai prețioase promisiuni ale lui Hristos – binecuvântata noastră speranță – reflectă dorința Creatorului de a fi cu noi pentru totdeauna. Isus a afirmat: „Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:3, subl. ad.). Potrivit apostolului Ioan, făgăduința va deveni, în sfârșit, realitate. Citește Apocalipsa 21:3 pentru a vedea cum.

Apocalipsa 21:3

Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeu lor.

„Lucrarea de răscumpărare va fi încheiată. În locul unde păcatul s-a înmulțit, harul lui Dumnezeu se înmulțește și mai mult. Pământul însuși, chiar locul pe care Satana îl pretinde al lui, urmează să fie nu numai răscumpărat, ci și înnobilit. [...] Aici, unde Fiul lui Dumnezeu a sălășluit în corp omenesc, unde Împăratul slavei a trăit, a suferit și a murit – aici, când El va face toate lucrurile noi, cortul lui Dumnezeu va fi cu oamenii. [...] Iar de-a lungul veacurilor nesfârșite, când cei răscumparați vor umbla în lumina Domnului, Îl vor preamări pentru darul Său nespus de mare: Emanuel” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 26). Aici găsim cea mai frumoasă imagine a răscumpărării. Dumnezeu

misiunii Își va împlini în sfârșit dorința de a fi pentru totdeauna împreună cu copiii Săi. Ce privilegiu extraordinar să fim parte din această realitate!

Misiuni săptămânale: Pe parcursul acestui trimestru vei fi invitat să te implici în mod special în misiunea lui Dumnezeu. Aceasta va fi o oportunitate de a-L vedea și a-L simți pe Dumnezeul misiunii la lucru în propria viață. Profită de acest moment pentru a medita profund și a te pregăti să împărtășești cu grupa ce ai învățat în fiecare săptămână. În plus, vei fi încurajat să te implici și mai mult în lucrarea lui Dumnezeu.

Implică-te! Roagă-te în fiecare zi din săptămâna următoare ca Dumnezeu să îți deschidă inima pentru a fi parte din misiunea Sa.

Implică-te și mai mult! Află numele sau mai multe detalii despre o persoană cu care intri în contact din când în când – un vecin, un coleg de serviciu, un client sau un casier de magazin, un șofer de autobuz, o rudă, un șef de la serviciu, un agent de pază, un lucrător de la salubritate etc. Începe să te rogi zilnic pentru acea persoană.

Vineri, 6 octombrie

Un gând de încheiere

„De la început, Dumnezeu și Hristos au știut de apostazia lui Satana și de căderea omului prin puterea înșelătoare a celui apostat. Dumnezeu n-a ordonat ca păcatul să ia ființă, dar i-a prevăzut existența și a luat măsuri ca să întâmpine această teribilă situație de urgență. Atât de mare a fost iubirea Sa pentru lume încât S-a hotărât să Îl dea pe unicul Său Fiu, «pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică» (Ioan 3:16)” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 22).

„Hristos nu le-a spus ucenicilor Săi că lucrarea lor avea să fie ușoară. [...] Însă ei nu aveau să fie lăsați să lupte singuri. El i-a asigurat că avea să fie cu ei și că, dacă vor merge înainte prin credință, vor progresa sub scutul Celui Atotputernic. [...] Atâta timp cât aveau să asculte de Cuvântul Său și să lucreze în strânsă legătură cu El, nu aveau să dea greș. «Mergeți la toate popoarele!», le-a poruncit El. Mergeți până la cele mai îndepărtate regiuni locuite ale globului și fiți siguri că prezența Mea va fi cu voi chiar și acolo! Lucrați cu credință și încredere, pentru că niciodată nu va exista vreun moment în care să vă uit! Voi fi întotdeauna cu voi, ajutându-vă să vă aduceți la îndeplinire datoria, călăuzindu-vă, îmbărbătându-vă, sfințindu-vă, sprijinindu-vă și dându-vă succes în rostirea cuvintelor care să îndrepte atenția altora spre cer” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p.29).